

❖ AKKS nyhetsbrev ❖

EVANGELISATION 2000

Arbetsgruppen för Karismatisk förnyelse i Katolska kyrkan i Sverige
EVANGELISATION 2000 I SVERIGE

Nyhetsbrev Januari 2003

Kära Vänner

"Jag vet vilka avsikter jag har med er, säger Herren: välgång, inte olycka. Jag skall ge er en framtid och ett hopp. När ni åkallar mig och ber till mig skall jag lyssna på er. När ni söker mig skall ni finna mig. Ja, om ni helhjärtat söker efter mig skall jag låta er finna mig" (Jer 29:11-13).

I en omvälvande tid som vår finns bara ett enda hopp: Jesus Kristus. Ralph Martins reflektion kring påvens apostoliska skrivelse Novo millennio ineunte i detta nyhetsbrev pekar tydligt på detta. Vår biskop Anders Arborelius uppmanar hela vårt stift till omvändelse och inbjuder alla i de katolska lekmannarörelserna att tillsammans söka en djupare förening med Kristus och ta emot den helige Ande i en reträtt 1-4 maj. Även våra icke-katolska vänner är välkomna! Den festliga pingstaftonen i år, arrangerad av alla "unga" katolska rörelser gemensamt, kommer att bli en fortsättning på processen.

En helad människa har lättare att älska både Gud, sin nästa och sig själv. En helad människa har lättare till omvändelse och till att finna Gud. Kurserna i bön för helande (numera: Kurs i läkande förbön), där människor får ta emot en ny frihet till hela sin person, har fått en renässans. Vi inbjuder till en kurs i sommar.

Och äntligen har Alpha-kurserna kommit igång i en katolsk församling i Sverige. Den Heliga Familjens församling i Brandbergen går i täten för denna utveckling. De är redan inne på sin tredje kurs.

Mycket har hänt under år 2002. Under en konferens i Czestochowa, Polen, lärde vi känna en hel grupp nya vänner från Malmö som vi sedan dess håller kontakt med. Ja, ni får läsa om allt i detta nyhetsbrev, och om allt som planeras för 2003. Välkomna att delta och ta emot både läkedom, upprättelse, kunskap och Andens utrustning för alla de uppgifter som ni står i – och för dem som väntar er i framtiden!

Lillemor Hallin

UR INNEHÅLLET I DETTA NUMMER:	
Stiftet 50 år: KYRKAN I RÖRELSE Åtta unga andliga rörelser i kyrkan samling + mäsas med biskopen i Domkyrkan pingstafton 2003sid 16	Särskild inbjudan till medlemmar i alla sekularordnar och andliga rörelser i kyrkan: Reträtt med syster Margaritha VALAPPILA och pater SAMUEL VIDOVIC OFM 1-4 maj Biskopens inbjudansid 16 Anmälningsblankettsid 19 Programsid 20
Ralph Martin: HUR LEDER DEN HELIGE ANDE KYRKAN I DET NYA MILLENNIETsid 2 ALPHA-kurser i Tyresösid 4 Katolska karismatiska förnyelsen i Eurpoa, samling i Czestochowa sept 2002sid 10-13	AKKS program 200315 Bokbeställning21

HUR LEDER DEN HELIGE ANDE KYRKAN I DET NYA MILLENNIET?

- Ralph Martin -

Ralph Martin är en av de tidiga pionjörerna i den katolska karismatiska förnyelsen i USA på 1960-talet. Han har en profetisk kallelse och delar här med sig sina reflektioner över påvens apostoliska skrivelse *Novo millennio ineunte* och det han tror att den helige Ande säger till kyrkan i dag.

Under de senaste 40 åren har den helige Ande fokuserat och lett kyrkan på bestämda områden. Jubileumsåret var det senaste exemplet och i *Novo millennio ineunte* försöker påven samla alla dessa riktlinjer, klargöra dem och peka ut en väg för kyrkan, som kan te sig förvånande.

Centralt i detta är kallelsen att under bön betrakta Kristi ansikte. Vad betyder det? Det innebär att vi skall se på Jesus när vi går in i det nya årtusendet. Alla Guds rikedomar och skatter finns i Jesus. Som Johannes av Korset säger: "Vi söker alltid efter ett ord från Herren, men vi måste komma ihåg att det största ord vi kan få från Herren redan har talats till oss, och det är Jesus."

Vad påven säger är att det är lätt att bli rädd när man ser på problemen omkring oss. Men vi får inte förlora fokus eller bli distraherade och riskera att gå under i vårt livs stormar, stormarna i kyrkan och stormarna i vår kultur. I stället skall vi som Petrus, som höll på att sjunka under vågorna när han försökte gå till Jesus på vattnet, ropa till Jesus att rädda oss.

Det är tre saker som påven framhåller att den helige Ande har lett oss att upptäcka under de senaste 40 åren. Dessa är:

1. Kyrkan som mysterium

Han påminner oss om att kyrkan inte bara är en social organisation eller administrativ enhet utan en relation med varandra och med Treenigheten.

2. Kyrkans karismatiska verklighet

Vid mötet med kyrkans förnyelserörelser i Rom pingsten 1998 talade Johannes Paulus om "den förnyade pingst" som den helige Ande förlänat kyrkan "genom det Andra Vatikanconciliet som förde med sig ny och oväntad dynamik" och Andens fortgående verk sedan dess. Han sade: "Närhelst Anden griper in väcker det respektfull fruktan. Han leder till oväntade nya händelser och förändrar människor och historien på ett radikalt sätt. Detta hände under andra vatikanconciliet när kyrkan under den helige Andes ledning återupptäckte sin karismatiska dimension."

Påven underströk också att kyrkans institutionella och karismatiska aspekter hänger nära samman med kyrkans konstitution. Detta var ett mycket viktigt uttalande och det krävs stor ärlighet och ödmjukhet

för att tillstå att den karismatiska dimensionen behöver återupptäckas. Indirekt tillstod han också att kyrkans institutionella dimension hade överdrivits och att Guds handlande och den helige Andes verk här och nu inte togs emot på ett riktigt sätt.

Det intressanta är att påven inte bara talade till den karismatiska förnyelsen utan till 50 olika förnyelserörelser och sedan vänder han sig till alla kristna i hela världen. "Jag vill ropa ut: Var öppna och följsamma till den helige Andes gåvor! Ta med tacksamhet och lydnad emot de gåvor som den helige Ande ständigt delar med sig." Påven bokstavigt ropar ut från taken att vi alla skall ta emot den helige Andes gåvor och öppna oss för dem. Han säger naturligtvis inte att alla skall gå med i den karismatiska förnyelsen men att varje kristen behöver vara karismatisk.

Kardinal Suenens brukade säga samma sak. "Syftet med den karismatiska förnyelsen är att vara ett vittne i kyrkan om den helige Ande och den helige Andes gåvor, som tillhör alla." Han sade att när kyrkan fullt ut har öppnat sig för den karismatiska dimensionen behövs inte längre den karismatiska förnyelsen som en särskild rörelse och den kommer att försvinna. Jag tror inte vi nått dit ännu, men pingsten 98 tog vi ett stort steg framåt. Men det kommer att ta årtionden innan det som sades förverkligas och levs ut.

3. Den universella kallelsen till helighet

Påven säger att vi alla är kallade till helighet. Det hör samman med vår identitet som döpta. Han säger: "När man frågar katekumenerna om de vill döpas betyder det att man samtidigt frågar dem om de vill bli heliga. Det innebär att man ger dem bergspredikans radikala verklighet: Var fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig. (Matt 5:48)."

Påven säger att anledningen till att han helgonförklarar och saligförklarar så många heliga är att han vill visa hela kyrkan att det är möjligt att nå helighetens djup vilken kultur eller nationalitet vi än kommer från och oavsett ålder eller livssituation. Han säger: "Tiden är inne att på nytt helhjärtat föra fram denna höga standard som normal för vårt kristna liv. Den kristna församlingens och den kristna familjens hela liv skulle peka mot helighet."

Johannes Paulus II anför tre skäl till att det är viktigt att vi lyssnar till denna kallelse till helighet:

a) Med kristendomens kollaps och hedendomens framväxt, som den återspeglas i lagar och sociala seder särskilt i väst, blir det allt svårare att leva som kristen om vi inte försöker leva ett heligt liv. Vi kan inte längre rulla på med hjälp av andras tro, utan varje människa måste på ett personligt sätt knyta an till Jesus Kristus och vandra helighetens väg.

b) Många människor, också i det sekulariserade samhället, söker efter mening i sina liv. De letar efter svar i New Age-aktiviteter och östliga religioner. Om katoliker skall kunna vittna om Jesus Kristus för dem behöver de själva leva sin tro på djupet.

c) Helighet är inte något alternativ, det är vår kallelse.

Ingen har de ideala omständigheterna för bön

Vår brist på helighet, som visar sig i våra synder och vår moraliska otillräcklighet, gör oss oförmögna att ta emot Andens beröring. Vårt personliga lidande har sin grund i synd, vår synd och andras. Ju mer vi öppnar oss för nåden och blir helade och förvandlade desto mer kan vi alltså älska andra och bli en del av lösningen till världens problem i stället för att bidra till dem.

Problemet är att fastän vi kan ha hört om denna universella kallelse till helighet, så känner vi som katolska lekmän inte att den gäller oss. Vi har våra arbeten, våra familjer, vår hälsa och i allt som händer i våra liv känner vi ofta att det är andra som skulle svara på kallelsen snarare än vi. Vi tänker särskilt på de "professionella", präster eller ordensfolk eller andra som arbetar för kyrkan. När allt kommer omkring, är det inte detta vi betalar för! Men snart kommer vi underfund med att ingen tycker sig ha de ideala omständigheterna för bön och det finns alltid ursäkter för oss att inte svara på kallelsen till helighet. Detta beror på, som den heliga Teresa av Avila säger, att det främsta hindret för helighet inte är de yttre omständigheterna utan "våra hjärtans tröghet".

Förnya kontakten med kyrkans tradition när det gäller mystik

I dag visar den helige Ande genom bibeln, andra vatikankonciliet och Johannes Paulus II:s undervisning att kallelsen till helighet måste börja med var och en av oss, inte med någon annan. Påven uppmanar oss att återknyta till kyrkans mystiktradition, särskilt till det som Johannes av Korset, Teresa av Avila, Teresa av Lisieux och Katarina av Siena har skrivit. Denna tradition har mycket att ge oss.

Mystikerna visar vilken djup relation man kan ha med Fadern, Sonen och den helige Ande. Varje område av vårt liv behöver vara i harmoni med Guds vilja så att vi kan vara uppmärksamma på den helige Andes viskningar: redo för bön när vi kallas att be, att vara tysta när vi kallas till tystnad och redo att tala eller gå någonstans när vi manas till det.

Denna känslighet för den helige Ande kan vi bara få när vi vilar som barn i Faders hjärta. Johannes Paulus utmanar oss att flytta vår tyngdpunkt från oss

själva till Gud. I stället för att se på Gud från världen, kommer vi att se på världen från Guds perspektiv och på allt och alla genom hans ögon och med hans kärlek.

Denna djupa enhet är inte bara för ett fåtal mystiker, säger påven, utan är det som Kristus utlovar i evangelierna (Joh. 14:21, Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom).

***"Helighet är inte något alternativ,
det är vår kallelse"***

Nådens verk

Påven pekar på tre områden på helighetens väg.

- Denna väg är helt beroende av nåd och det är omöjligt att förvandlas utan Guds nåd. Om vi försöker i egen kraft misslyckas vi. Teresa av Avila sade att hennes själtillit nästan förstörde henne och hindrade henne på den andliga vägen. Anledningen till att så mycket av våra aktiviteter i kyrkan och i våra personliga liv inte leder till någonting, säger påven, är att vi inte ger Kristus och hans nåd den främsta platsen i våra liv och ser till honom för alla våra behov.

- Men vid sidan av nåden måste vi göra det som är vår uppgift och påven kallar oss till en brinnande andlig överlåtelse. Vi måste verkligen vilja leva för Gud och vara beredda att betala priset för den relationen. Herren visade Teresa av Avila att en av orsakerna till att människor gjorde så få andliga framsteg var att de i stället för att ge hela sitt liv till Gud, gav de honom bara tionde och behöll resten för sig själva. Teresa säger att Gud vill ge oss så mycket, men han kan det inte för våra händer är så fulla av annat. Att tömma sig och göra sig fri är inte ett mål i sig, utan en hjälp till större överlåtelse. På samma sätt är vår bön, vår andliga läsning och vårt deltagande i mässan ett sätt att förbereda för nåden. Men våra ansträngningar kommer aldrig att förena oss med Gud. De kan bara förbereda oss, för det är endast Gud som kan åstadkomma det som behövs.

- Påven varnar oss också för att vår andliga resa inte är främmande för rening och kommer att innebära lidande av olika slag. Vi är sårade och våra själar är förlamade och åldrade. Därför gör det ont när vi försöker vidga dem så att de kan ta emot mer. Vi kan känna som om vi drivs på över vår förmåga. Men Paulus lovar oss i 1 Kor 10 att inget prov eller frestelse eller prövning som är övermänskliga kan drabba oss. "Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den" (v 13).

(forts på nästa sida)

(Ralph Martin forts.)

Helandet är smärtsamt

Jag måste erkänna att jag ibland säger till Herren: "bryr du dig om mig? Tror du för mycket om min styrka? Jag är på gränsen." Men Herren behöver hålla på och sträcka ut gränserna för vår kärlek och trofasthet, vårt offer och vår förmåga att tro, hoppas och älska. Det kan vara smärtsamt, men det är en smärta som är en del av en helande process – som när en sjukgymnast arbetar med en patient för att göra honom frisk. Denna smärta ska vi inte frukta utan välkomna.

Alla helgon och mystiker berättar om olika steg i den andliga växten. I början av vår andliga resa flyr vi från provningar och lidande. När vi mognar kan vi acceptera dem som en nödvändig del av resan och när vi växer till i kärlek, visdom och mod kan vi komma dithän att vi välkomnar dem som vänner, för vi ser vilken betydelse de har i våra liv som skall formos efter Jesu förebild. En del kommer att gå vidare och delta i Jesu försonande verk för själarna.

I Novo millennio ineunte kallar påven alla församlingar att vara böneskolor där människor kan tränas i helighet. Detta låter som en utmaning som medför fruktan, men vi behöver bara påminna oss Teresas ord att allt börjar med små steg. Vi börjar med att omvända oss till Jesus Kristus och ett löfte att be varje dag. Vi får låta vardagens normala provningar och svårigheter föra oss närmare Gud så att vi kan förvandlas till hans sons avbild för vårt eget och världens bästa.

Ur: *Good News*, november/december 2002. Översättning och förkortning: Kerstin Jonsson

Häftet INBJUDEN AV KÄRLEK

..kan beställas på talongen för bokbeställningar i slutet av detta nyhetsblad. Det är avsett att vara en hjälp för vår evangelisation i Sverige och visar på ett enkelt sätt hur man kan tala med människor om Jesus och hur man kan ta emot honom i sitt liv.

Den katolska kyrkans katekes säger: "I hjärtat av den kristna trosundervisningen finner vi som det allra viktigaste en person - Jesus Kristus, Faderns ende Son..., som har lidit och dött för oss, som har uppstått och nu lever med oss för alltid... Målet för trosundervisningen är följande: Att leda fram till gemenskapen med Jesus Kristus : han ensam kan föra oss fram till Faderns kärlek i Anden och låta oss få del av den heliga Treenighetens liv".

Alpha-kurser

Alpha är ett sätt att presentera evangeliet som lämpar sig för icke kristna och för nominellt kristna som har vaga begrepp om vad tron innebär och som vill veta mer. Kurserna består av föredrag med klar pedagogik som presenterar grunderna för klassisk kristen tro, öppna samtal i smågrupper, allt i en socialt avspänd miljö, gemenskap över en bit mat och en god portion humor.

Alpha-kurser introducerades för drygt 20 år sedan i den anglikanska kyrkan Holy Trinity Bromton i London. Under 90-talet spreds konceptet först i England och sedan över hela världen. År 2002 fanns det nästan 4 miljoner registrerade Alpha-kurser i 120 olika länder.

I katolska kyrkan har Alpha-konceptet mottagits mycket positivt. I många länder ges kurser i ett stort antal församlingar. Många biskopar har uttalat sig positivt om kursernas potential att nå dagens människor, och det läromässiga innehållet är helt i linje med grundläggande katolsk tro.

Alpha har introducerats i Sverige av en grupp i Kummelbykyrkan i Sollentuna (Svenska kyrkan) och år 2002 var över 400 kurser registrerade i vårt land. I Katolska kyrkan har man börjat i Haninge församling i ekumeniskt samarbete med andra församlingar i området som framgår av nedanstående artikel.

Mer information om Alpha: www.alphasverige.org

Bengt Malmgren

ALPHA-KURSER I TYRESÖ-HANINGE

Under vårterminen 2002 genomfördes med stor glädje och entusiasm en "historisk" ALPHA-kurs. Det var Tyresö Pingstförsamling, som tillsammans med katolska församlingen i Haninge, Tyresö och Nynäshamn, Svenska kyrkans församling i Tyresö och en ekumenisk frikyrka, Tyresö frikyrkoförsamling, ansluten till Evangeliska frikyrkan, tidigare Nybygget, genomförde denna veterligt första ekumeniska ALPHA-kurs (där en pingstförsamling och en katolsk församling deltar aktivt tillsammans)

Kursen bestod av ett tjugotal deltagare tillsammans med ledare och medhjälpare från alla fyra församlingarna och samarbetet kom att bli utmärkt utan några konflikter.

Särskilt betydelsefull för deltagarna blev den gemensamma helgen, då Den Helige Ande presenterades och bön och lovsång fyllde oss alla.

Med så gott resultat bestämdes det att vi skulle fortsätta under hösten 2002 med en ny kurs, denna blev också blev mycket lyckad. Antalet deltagare var av samma omfattning som den första.

Nu vågar vi oss på en tredje ALPHA-kurs, med start den 21 januari! Kursen kommer, som tidigare, att gå av stapeln i Trollbäckens kyrka (mitt emellan Tyresö och Haninge) tid: 18.30. Vi börjar som vi brukar, med en trivsamt måltid tillsammans!

Men vi kommer även att erbjuda de deltagare som tidigare gått ALPHA en Beta-kurs, dvs. en fortsättningskurs på ALPHA. Denna är tänkt att vara nio samlingar, där deltagare och ledare förbereder sig genom att läsa ett avsnitt ur Filipperbrevet till varje samling. Vi tänkte vara lite rationella och lägga samlingen samma kväll som ALPHA. Vi får då dela måltidsgemenskapen. Det blir inget föredrag utan ett samtal utgående från avsnittet i Filipperbrevet. Samtalet leds av några av Alphaledarna. Vi tar hjälp av Nicky Gumbels bok "Ett liv värt att leva".

Att det har varit möjligt att genomföra ALPHA-kurser ekumeniskt beror främst på att församlingarna har ett mångårigt samarbete genom Tyresö Kristna Samarbetsråd (TKS), och en vision om att "alla skall vara ett", att församlingarna i Tyresö skall kunna samsas under samma "tak". Detta har i sin tur resulterat i att församlingsledarna varje fredag möts för att be tillsammans.

Varje fredag eftermiddag står representanter från de fyra kyrkorna tillsammans för att göra kyrkan synlig i Tyresö Centrum och för att finnas till hands för information, samtal, tröst.

En liten vagn utrustad med kaffe, kaka, broschyrer, bokmärken för barn etc är medarbetarnas bas och många är de människor som tagit kontakt med "Kyrkan i Centrum".

Några har fortsatt till våra ALPHA-kurser.

Inför julen 2003 arbetar en stor grupp av människor från de fyra församlingarna på en utställning med krubbor i Tyresö bibliotek. Utställningen kommer även att vända sig till skolor, daghem och fritidshem med för dem särskilt utformat program.

Karin Pålsson, ALPHA-ledare

Intervju med Helena Kimondo, katolik sedan många år: "Jag har kommit närmare Gud!"

Helena är 55 år, gift med en man från Kenya, har fyra barn, ett barnbarn, hon är förskollärare och driver ett eget daghem. Hon bor i Tyresö och är en aktiv medlem i den katolska församlingen. Hon kommer ursprungligen från Åland.

Helena, vad fick Dig att börja på ALPHA?

Jo, vår församlings diakonhustru, tyckte att det här var något som skulle passa mig, något som jag behövde - och det hade hon rätt i!

Jag förstod att det var en chans till en fördjupning av min tro som här erbjöds mig och jag är mycket glad över att jag var klok nog att nappa på erbjudandet.

Nämn något som Du särskilt gillar i ALPHA?

Att få sätta mig ned vid ett dukat bord, bara vila, ägna mig åt frågor och funderingar som jag annars till vardags inte hinner med, att få tala om Kristus förbehållslöst, det är en dyrbar gåva, som jag har kunnat njuta av under hösten!

Vad är det som Du har mött i ALPHA?

Ett välkomnande klimat utan något ifrågasättande; en öppenhet och naturlighet, där jag känner mig hemma. En vilja att lyssna på var och en har funnits och det har också funnits tid för kunna uttrycka det man känner. Ett respektfullt "vänta in", ett äkta lyssnande på människor och ett tålmod med olikheter, i allt detta har ledarna föregått med gott exempel.

Hur upplevde Du den Helige Andes helg?

Miljön var fin, allt var oerhört vilsamt och att träffa vänliga och intresserade människor var upplyftande. Men det kändes lite främmande att be på det sättet som man gjorde; tungotalandet har jag inte mött vare sig i min barndom eller i min nuvarande församling.

Kan ALPHA bli bättre? Utvecklas?

Svårt att säga men vi får inte nöja oss med att enbart vända oss till våra egna, vi bör även rikta vårt intresse mot människor, som inte har någon tro men som är nyfikna, är sökare. Ja, även mot människor från icke kristna religioner skall vi vara öppna. Vi måste ständigt påminna oss om att vi måste se varandra, vara lyhörda för varandra var vi än kommer ifrån.

Att samtala med människor som söker, där är ALPHA rätt forum!

Tror Du att kursen skulle ha varit lika givande om varje församling hade haft sina egna kurser?

Nej, absolut inte! Just att faktiskt få fram att vi kristna står på en gemensam grund är extra värdefullt. Jag har aldrig tyckt om någon uppdelning.

Hur skulle Du till sist vilja sammanfatta vad ALPHA betytt för Dig?

Intelligens, ödmjukhet och generositet., så vill jag sammanfatta kursen! Men fram för allt: Jag har kommit närmare Gud !

Tack, Helena för att Du ville dela med Dig av Dina erfarenheter av ALPHA!

Kommer Du att fortsätta med BETA-kursen?

Ja, om jag får möjlighet, så vill jag gärna fortsätta att fördjupa min tro med BETA-kursen.

Karin Pålsson, ALPHA-ledare

Vidare info: Karin Pålsson tel. 073-681 28 43,
e-post:karin.palsson@home.se eller
karin.palsson@caritas.se

CAFÉ JOY

Ungdomscafé i Pauligården

Katolska domkyrkan, Folkungagatan 46
Stockholm (T-bana medborgarplatsen)
Tid: lördagskvällar (OBS!) kl 18.00-21.00
Servering, gemenskap, musik
Ansvarig: Pancho Chin A Loi

El café para jóvenes en Pauligården,
en la catedral católica, Folkungagatan 46
Stockholm (metro Medborgarplatsen)
Horarios: sábados de las 18.00 a las 21.00.
Café, campania, música
Responsabile: Pancho Chin A Loi

Ditt ord, Herre, botar allt (Vish 16:12)

**1-4 maj: reträtt med St Josefsyster
Margaritha Valappila och Fr Samuel
Vidovic OFM i Stockholms katolska
domkyrka m fl lokaler.**

Se inbjudan från biskop Anders Arborelius +
följebrev i detta nummer av nyhetsbrevet.

BÖNDAG FÖR ANDLIG FÖRNYELSE OCH EVANGELISATION

Vårfrukyrkan i Täby,
lörd 12 april kl 14.00 – c 20.00
Tåg från Stockholm Östra (vid T-banestationen
Tekniska högskolan) c kl 13.30 till ROSLAGS
NÄSBY (alla tåg utom till Näsby Park går dit).
Välkommen!

DIA DE ORACIÓN POR LA RENOVACIÓN ESPIRITUAL Y EVANGELIZACIÓN

en Vårfrukyrkan en Täby (Roslags Näsby) el
sábado 12 de avrilentre las 14.00 y las 20.00
horas. Se toma el tren que parte de Stockholm
Östra (metro Tekniska högskolan) a las 13.30
aprox. dirección ROSLAGS NÄSBY. Notese:
todos los trenes pasan por ahí excepto los de
Näsby Park. Bienvenido!

GLIMTAR FRÅN LETTLAND

Genom allas er hjälp bekostade vi under flera år stipendier så att ett antal unga människor fick en två månaders utbildning i evangelisation vid en polsk skola. Dessa personer utgör nu kärnan av kommuniteten Effata, som idag har stor framgång i sitt arbete. Man evangeliserar över hela Lettland, undervisar, anordnar konferenser och bygger bönegrupper. Under det gångna året har de klarat sig utan vårt stöd.

De pengar som vi fått under 2002 har i stället gått till vår allra första kontaktperson i Riga, Maneta Ansevisa, och hennes arbete. Redan som 20-åring, under sovjettiden, startade hon en underjordisk katolsk religionsskola. Under 1980- och 90-talen utvecklades skolan till en flerårig lärarutbildning, Katekesinstitutet. Framstående exillettiska och andra teologer inbjöds från alla länder för att undervisa där. Idag har skolan filialer i två städer. Den har flera hundra studenter och är på väg att få akademisk status. Maneta Ansevisa är fortfarande dess ledare.

Men det är inte i första hand denna skola vi stöder. Fr Martin Pender och Lillemor var där 1994 och undervisade om evangelisation. Därefter sändes ett engelskt team, med Michelle Moran i spetsen, dit på AKKS' bekostnad för att träna studenterna i praktisk evangelisation. Detta skedde flera gånger. Och man har fortsatt på den linjen. Kreativiteten bland studenterna är stor.

För närvarande inbjuder man en gång i månaden ett hundratal fattiga, blinda och förståndshandikappade barn till institutionen. De får katekesundervisning av studenterna, de får sjunga och dansa, de får té och kakor samt en liten fickpeng. De bidrag ni sänt oss för Lettlands räkning har i år gått till detta arbete. Varmt tack för att vi kunde hjälpa till!

Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson

LÄNK TIPS:

AKKS:
www.crossnet.se/akks

ICCRS:
www.iccrs.org

Katolska stiftet:
www.katolskakyrkan.se

Katolskt fönster:
www.isidordata.se/katolskt.fonster

KURSER I BÖN FÖR HELANDE (numera: KURS I LÄKANDE FÖRBÖN)

Denna typ av kurs arbetades fram i Vår Frus katolska församling i Täby under 1970-talet. Alla våra tre präster och ett antal lekmän arbetade med den. Samtidigt kom vi i kontakt med den ekumeniska själavårdsrörelse som idag går under namnet Helhet genom Kristus. Både våra präster och vi lekmän utbildades och arbetade inom denna rörelse.

Från 1985 fanns ingen av dessa präster kvar i församlingen. Sedan 1990-talet är Helhet genom Kristus ansvarig för kursen. Sommaren 2003 kommer en kurs i läkande förbön att arrangeras i trakten av Jönköping (se annons). Nedan följer några vittnesbörd från ett par av årets kurser.

FRÅN KURS I BÖN FÖR HELANDE I MELLANSEL 2002

Vi är lyckliga nog att få AKKS' Nyhetsbrev. I januarinumret utlystes en kurs i bön för helande på Mellansels folkhögskola 17-20 juni. Vi tyckte temat lät spännande och beslöt att ägna semestern åt detta fina erbjudande. Vi längtade efter påfyllning i vårt andliga liv. "Helhet genom Kristus" lät också spännande, och våra förväntningar uppfylldes mer än väl.

Det var en ekumenisk samling och vi kom från många kristna samfund. Vi var 29 deltagare och fem ledare, varav två katolska: Kerstin Jonsson och Lillemor Hallin. Undertecknade var de enda katolska deltagarna.

Varje morgon samlades vi till bön och lovsång. Därefter hade några av ledarna olika anföranden: om såriga minnen, om negativa bindningar, om synd och försoning, om den helige Ande mm. I grupper på 5-6 personer och med en av ledarna i varje grupp samtalade vi sedan på ett mer personligt plan. Och vi bad med och över varandra och vi lade fram våra problem.

Vi tänker med tacksamhet tillbaka på alla de ämnen som ledarteamet behandlade. Så givande, imponerande och väldigt inspirerande! Dessa dagar upplevde vi oss som en enda stor familj, i strålände sommarväder och med Kristus som medelpunkt.

Men vi måste säga att vi saknade flera katolska deltagare. Helhet genom Kristus är en ekumenisk själavårdsrörelse som vi i allra högsta grad behöver.

Allt sker till uppbyggande både av dig själv och av gemenskapen.

Svein Ellingsen , en norsk diktare skriver så här:

*Du Gode Hellig Ånd fornyer alt.
Til liv i gledens fylde er vi kalt.*

*Du vil ta bolig i oss, og det skjer
At troens øyne åpnes, og vi ser*

*Guds rikes frembrud som et veldig tre,
Dets grener bærer oss, og vi kan be:*

*La sevjen stige og la treet gro!
Gi du oss del i sennepskornets tro!*

*Til Kristus blir vi knyttet fast ved deg.
Hans ja består når vi er fylt av nei.*

*Kom, legg vår delte vilje i hans hånd
Og gjenopprett vårt liv, o Hellig Ånd.*

Vi tackar alla för samvaron och vi tackar Vår Herre att Han ger oss människor som kan fortsätta att inspirera oss i vår vardag.

Tack för alla sångerna och för de stunder vi var tillsammans för att be med, för och över varandra. Tack till alla som stod för organisationen. Allt var toppen, från första till sista stund!
Låt oss tjäna Herren med glädje!

Gertrud og Theodor Appelman.
Halden, Norge.

KURS I LÄKANDE FÖRBÖN 2003 (f d Kurs i bön för helande)

23-26 juni någonstans i trakten av Jönköping
Vidare information: Bernth Antonsson, bernth.antonsson@home.se,
tel: 0380-418 90, 0708-40 22 77

samt Lillemor Hallin

KURS I SJÄLAVÅRD FÖR RYSKA PASTORSPAR

- Lillemor Hallin -

8-17 april 2002 genomfördes en kurs i själavård (förlängd kurs i bön för helande) för nio ryska pingstpastorer med hustrur på kursgården Solåsen i Kolmården. Bland deltagarna var några biskopar (ja, pingströrelsen är en episkopal kyrka i Ryssland), några ledare för Teologiska Institutet i Moskva (3-årig pastorsutbildning) och andra teologiska institutioner. Alla var församlingsledare. De kom från många delar av det gamla Sovjet: Lettland, Ryssland, Vitryssland, Ukraina, Kaukasus, Uzbekistan och Sibirien. Alla var nyckelpersoner inom rysk pingströrelse och vänner till pastor Folke Steen i Huskvarna. Solåsen stod för deltagarnas kostnader. Vi svenska ledare och själavårdare betalade våra egna kostnader.

Kursen leddes av Folke Steen och mig. Tillsammans med Kerstin Jonsson stod vi för all undervisning - på engelska tolkad till ryska. Ämnen var bland många andra krissignaler, den tidiga påverkan, relationer: sår och bindningar, syndabekännelse och förlåtelse, att lyssna till den stilla rösten, den helige Ande och hur man kan arbeta med själavårdssamtal. Varje deltagare fick fyra timmar själavård tillsammans med oss eller våra vänner ur den ekumeniska själavårdsrörelsen Helhet genom Kristus, en man och en kvinna som brukligt är, samt en tolk. Både Kerstin, Folke och jag verkar inom denna rörelse sedan snart 30 år. Antalet själasörjare som kom och gick under dessa dagar var stort. Det kändes fantastiskt med så många vänner som generöst ställde sig till förfogande i denna unika uppgift. Den minst sagt dynamiska ryska förbönsguppen för dem som just fick sitt själavårdssamtal leddes av Stina Nilsson, f d föreståndare för Ersta Diakonisällskap. Tolkarna gjorde strålande insatser vid både undervisning, själavård och förbön. Strålande var även Solåsens husfolk med föreståndaren Katrin Bjuhr i spetsen. Även Katrin talar ryska och är hemmastadd i det forna Sovjet.

Frågestunder och undervisning om själavårdens metodik varvades med grupparbete och gudstjänster av olika slag. Bl a firades en förbönsgudstjänst där deltagarna fick träna att vara förebedjare man och hustru tillsammans. En av våra grundläggande idéer med kursen var just att lyfta fram kvinnorna, som i den ryska pingstmiljön är mycket tillbakasatta. Till rekreationen hörde en eftermiddag i skogen och en sightseeingtur i Stockholm. Husfolket hade, förutom

härlig mat, gjort stilig diplom till deltagarna och inköpt påsar med godis och annat åt barnen där hemma. Till allmän glädje hade Folke dessutom fått överta ett stort lager damskor och -stövlar från en affär i Huskvarna samt ett lager herrkostymer, så alla reste hem uppsnyggade till både själ och kropp.

Deltagarnas utvärdering var enbart positiv. Några axplock:

* Fantastiskt detta med en man och en kvinna i själavården. Mannen tog upp vissa saker och kvinnan andra. Utan dem båda hade viktiga bitar fattats.

* Som pastor får man bära så mycket och så många. Men vem hjälper pastorn? Här fick jag för första gången bli buren av andra.

* Själavårdssamtalet var underbart. Jag kunde ta upp saker i mitt liv som jag aldrig nämnt för någon enda människa tidigare. Det var en enastående befrielse.

* Enligt vår tradition är ju allt förlåtet och lämnat i och med frälsningen. Här såg vi att vi verkligen behöver själavård, även bekänna synd. Min hustru och jag kommer att arbeta vidare tillsammans på den här linjen.

* Det är så mycket som förlöst mellan oss som äkta makar genom denna underbara gemensamma upplevelse. Vi har kommit varandra mycket närmare.

* Vilken tur att kursen gavs så långt hemifrån. Annars hade jag ringt mina barn varenda dag och kollat att allt fungerat för dem. Nu blev jag tvungen att överlåta allt detta.

* Vilken fint upplagd kurs: teori och praktik i underbar blandning. Ett tydligt verk av den helige Ande!

* Vilka ledare och själavårdare: pingstvännen, katoliker, lutheraner, en baptistpastor, män och kvinnor! Vi har aldrig upplevt något sådant. Vilken kärlek mellan er! Vilket samarbete! Vilken överlåtelse till er kallelse!

Ja, det finns all anledning att tacka Gud för att denna unika kurs kunde genomföras. Vid hemresan såg alla våra ryska vänner betydligt yngre, gladare och avspändare ut än när de kom.

Från biskopens herdabrev 5 januari, KATOLSK IDENTITET:

"Vårt stiftsjubileum ger oss en möjlighet till förnyelse i Anden och en djupare omvändelse till Kristus. Vi får inte blicka nostalgiskt tillbaka – till den katolska medeltiden eller till hemlandets katolska miljö – eller drömma om en fjärran framtid utan det gäller att här och nu öppna oss för Guds nåd. Vi inbjuds ständigt att ta emot det glada budskapet, på ett ännu djupare plan, så att Guds kärlek kan få allt större plats i vårt hjärta. "Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd" (Joh 1:16). Denna fullhet får vi inte bara för oss själva. Vi är alla kallade att evangelisera den del av samhället där vi lever...."

(hela texten finner du på www.isidordata.se/katolskt.fonster/texter/aa019.htm)

LÄKEDOM I VÅR TID

Rapport från Maria-dagarna i S:t Lars kyrka, Uppsala

Vi i behöver lyfta fram de dolda skatterna i vår kristna tro, säger Birgitta Löwendahl, när hon inleder konferensen "LäkeDOM i vår tid" i Uppsala den 11-12 oktober. Birgitta är ordförande i föreningen Maria Regina Caeli, som står bakom konferensen.

- Många söker sig till andra religioner, eller till New Age, för att man helt enkelt inte vet vilka skatter vår tro bär på. Dagens människa med problem som utbrändhet och stress behöver återknytta kontakten med det andliga - och behöver få veta att källan finns här och nu. I vår egen tradition!

Inbjuden talare är Lillemor Hallin, med lång erfarenhet av helande genom bön. Både eget helande och andras. Hon om någon vet vilka skatter vår tradition bär på.

- Jesus kom ju till jorden för att återupprätta Gudsriket. Att bota människor som var sjuka till kropp och själ var hans audio-visuella hjälpmedel! Men han gjorde det av kärlek - han greps av medlidande när han såg nöd och sorg.

Jesus sände ju också ut lärjungarna att själva undervisa, predika och bota sjuka. Men det var först efter pingstundret som de förvandlades från svaga och tvehågsna, till hela och starka förkunnare.

Bland de första kristna var det självklart att alla hade helandets gåva. Under de första trehundra åren. Sen tunnades det ur, helandet blev en uppgift för några få. Kanske berodde det på att kristendomen då växte alltför snabbt - många döptes utan att ha fått riktig undervisning, och utan att riktigt veta vad de gav sig in i.

- Men det är vår uppgift i dag att återknytta till den allra första traditionen, säger Lillemor. Vi är alla kallade att förmedla helandets gåva. Och ingen kan skylla på att man har för liten tro: den behöver inte vara större än senapskornet. Vi behöver bara be - sen gör Jesus resten!

Det låter så lätt när Lillemor talar om det. Hon är en medryckande talare, och konferensdeltagarna sitter andlösa när hon vittnar om alla helandets under som skett och sker i den kristna traditionen. Hon talar om Jesu, Maria och kyrkans roller i läkandet.

- Marias uppgift är ju att föra människor till Kristus. Hon är kyrkans urbild, den första lärjungen. Hon för Jesu helande verk vidare. Ingen evangelist har fört så många människor till tro och helande som hon!

Lillemor har själv konkret erfarenhet av detta. I Lourdes i Frankrike visade sig Maria för en ung bondflicka. Maria uppmanade henne att gå till källan och dricka och tvätta sig. Men där fanns ingen källa! Bernadette, som flickan hette, började gräva, vatten sipprade fram - och snart strömmade vattnet så som det gör än i dag. Vattnet har sedan dess helat otaliga människor som druckit av det - Lillemor är själv en av dem!

- När jag var sjutton år led jag av en blodsjukdom som ansågs obotlig. Blodet bara strömmade ur kroppen på mig, jag fick ständiga blodtransfusioner. Så fick jag en flaska med vatten från Lourdes och började dricka - en klunk om dagen. En natt bara stoppade blodflödet - något som var medicinskt helt oförklarligt!

Men också kyrkan har ju tillgång till läkeDOM. Lillemor talar om kyrkans fyra vägar till helande: den karitativa, den sakramentala, den karismatiska och den andlig - medicinska.

- Den karitativa vägen är grundläggande. Där kärlek och vänskap finns läggs en grund för helandet. Den andligt medicinska är också en viktig väg där man förenar medicinsk vård med förbön. I England finns redan många "healing homes" där man arbetar med detta.

- I sakramenten är Jesus själv närvarande med sin helande kraft. Redan i dopet finns en enorm läkeDOM. En liten pojke med cancer fördes till kyrkan av sina föräldrar. Han trivdes bra, fick lekkamrater, och efter en tid ville han döpas. Efter dopet gick hans cancer tillbaka, och han har varit frisk sen dess. Och vad vuxendopet kan innebära av omvändelse och läkeDOM, det kan många pingstvännen vittna om!

Sedan 1973 har Lillemor själv varit verksam med förbön för sjuka. Hon lever i en liten kommunitet med Kerstin Jonsson och Margareta Enwall. De började med att be för Kerstins syster som var döende i cancer. Hon blev frisk och läkaren skrev i journalen "en högre makt ingrep, patienten tillfrisknade".

- Det blev en glädjeshock! Hela livet ställdes på ända. Vi förstod att Gud måste mena att vi skulle fortsätta.

Och fortsättning blev det: Lillemor och hennes vänner startade bönegrupper i ekumenisk anda, bedrev undervisning. De anslöt sig till den ekumeniska själavårdsrörelse som i dag kallas "Helhet genom Kristus". En rörelse vars främsta uppgift är att utbilda ledare i förbönssamtal.

- Vi är alla kallade till att be för helande, så som man gjorde i den tidiga kyrkan. Att några får bli specialister tror jag är Guds nödlösning tills den dagen kommer! Den allra enklaste bön om läkeDOM vid ett sjukbesök sår ett frö - och Gud är verksam om vi bara går enkelt bland de sjuka i bön. Sen kan vi koppla av, för Jesus gör arbetet!

Lillemor betonar att vi inte alltid kan hoppas på ett kroppsligt tillfrisknande. Men att det själsliga kan vara väl så viktigt.

- En gång besökte jag moder Teresa med en grupp. Någon frågade: "alla dessa döende som får en värdig död hos er - är det några av dem som blir helade?" Moder Teresa log och såg på oss med sin genomträngande blick: "Ja, femtio procent blir helade till livet. De andra femtio procenten dör helade".

Carin Hedberg (Petrus 22 nov 2002)

Vad säger den helige Ande till Kyrkan i Europa? - KARISMATIKER PÅ PILGRIMSFÄRD TILL CZESTOCHOWA

640 ledare och förebedjare från karismatiska förnyelsen i Europa samlades 24-29 september 2002 nära Europas geografiska mittpunkt: det världsberömda marianska pilgrimscentret Jasna Gora i Czestochowa, Polen för att lyssna till den helige Andes tilltal och att bedja för Europas framtid.

Det var första gången ett sådant möte anordnades på Europeisk bas. Det var ICCRS' europeiska sub-kommitté som arrangerade mötet. Huvudfrågan under mötet var: Vad säger den helige Ande till kyrkan i Europa i denna tid av strävan mot en ekonomisk och politisk enhet för denna världsdel och vad är Guds vision och kallelse för det andliga förnyelsearbetet i Europa?

Man ville också komma ihåg och be om helande för Europas ohyggligt smärtsamma historia under 1900-talet, och därför inkluderades en pilgrimsfärd till koncentrationslägret i Auschwitz där man bl.a. besökte den cell där den helige

Ankomst till Auschwitz

Maximilian Kolbe led martyrdöden.

Herrens nåd och barmhärtighet är till för alla människor, därför är vi kallade att visa barmhärtighet mot alla. Det fick vi lära samma eftermiddag i Krakow-Lagiewniki (syster Faustina Kowalskas kloster) där vi samlades i den Gudomliga barmhärtighetens basilika, nyligen välsignad av påven Johannes Paulus II. 'Om vi håller kvar vår ilska och frustration i vårt hjärta, så känner vi oss snart som en kaktus invärtes, sade f Grefkowicz som predikade om helande och försoning. I Eukaristin fick vi erfara försoning och förlåtelse då vi offrade vår ilska och aggression i form av små papperslappar där vi skrivit ner det som berörde oss mest.

Det vilade en stark anda av enhet i Anden över mötet vilket många av deltagarna från 22 olika länder i Europa från öst till väst och nord till syd, vittnade om. Som en journalist skrev: "Bryssel må sätta upp höga staket mellan västra och östra Europas länder, men i Czestochowa denna vecka demonstrerades denna kontinents enhet.

Temat var "Europa, kasta ut näten på djupet", och det var verkligen vad som skedde. För deltagarna blev mötet en överväldigande och uppmuntrande erfarenhet som gav en vägledning för arbetet under de kommande åren.

'Vet att ni (Karismatiska förnyelsen) är en gåva till hela kyrkan och att ni har er identitet i Kristus såsom det beskrivs i Efesierbrevet 1:1-14', sade biskop Joe Grech från Australien.

'Använd tungotalets gåva i förbönen', sade Kim Kollins, 'förnyelsen såsom den gestaltat sig hittills är bara en början'. Den nya inriktningen på förbön i vår tid har att göra med förberedelse för en ny fas i Kyrkans förnyelse. Hon utmanade de nationella ledarna inom förnyelsen i Europa att arrangera speciella förböns-sessioner tiden mellan Kristi Himmelsfärd och Pingst, om möjligt dygnet runt eller åtminstone 8 timmar dagligen.

'Vi måste se och erkänna de historiska skiljelinjer som delat Kyrkan i Europa så att vi kan överbrygga dem - klyftan

*Den gudomliga barmhärtighetens basilika
i Krakow-Lagiewniki*

mellan ortodoxa och romerska katoliker, klyftan mellan katoliker och protestanter i den västliga delen efter reformationen,'sade biskop Dembowski från Polen. 'De slaviska folken i Central-Europa (inkluderande Polen, Ryssland, Ukraina) kan bli en bro mellan öst och väst,' fortsatte biskopen.

'Om den katolska karismatiska förnyelsen inte är ekumenisk, så är den ingen förnyelse alls' sade Matteo Calisi och anknöt till vad kardinal Suenens sagt: 'Kristna kan bidra till Europas enhet i den grad som de själva kan enas'. Calisi såg det som ett hoppfullt och överraskande tecken att i dag har 600.000.000 (sexhundra millioner) kristna över hela världen erfart dopet i den helige Ande.

**i dag har 600.000.000 (sexhundra
millioner) kristna över hela världen
erfarit dopet i den helige Ande.**

'Om vi inte använder Andens gåvor till att evangelisera, så blir gåvorna istället bördor för oss', sade Nikol Baldacchino.

Biskop Joe Grech uppfordrade oss också att ta uppgiften att evangelisera på allvar: 'det finns bara ett sätt att evangelisera: Att göra det'.

Bengt Malmgren

Tankar kring ledarkonferensen i Czestochowa (I)

- Pancho Chin a Loi -

Ett pass som intresserade mig särskilt var det som Charles Whitehead, ICCRS' förre ordförande, ledde under konferensen och där han, tillsammans med en panel, besvarade frågor som ställts av de deltagande.

Charles började med att påminna oss om den karismatiska förnyelsens historia. Han talade om den Helige Andes mäktiga närvaro under andra Vatikankonciliet, ett underbart exempel på Andens verkan genom hierarkin och kyrkans struktur. Några år senare började Anden verka även på gräsrotsnivå för att hjälpa kyrkan att genomföra några av konciliet beslut. Det blev en underbar erfarenhet av Anden som kom uppifrån, för att sedan börja verka nedifrån och uppåt.

Det grundläggande budskapet som den helige Ande har till den karismatiska förnyelsen är dopet i den helige Ande, nytt liv i Andens kraft. En del talar om "utgjutande av den helige Ande" eller om en upplevelse av pingsten. Det spelar ingen roll vad man vill kalla det. Det viktiga är att man tar emot den helige Ande på detta radikala sätt. Teologi är viktig, men det allra viktigaste är ändå att leva i Andens kraft.

Dopet i den helige Ande är en suverän handling av Gud, varigenom han vidrör oss och förvandlar våra liv. Det är en underbar gåva och ett stort exempel på Guds kärlek och nåd. Det är ingenting som vi förtjänar. Man kan inte äga det eller köpa det, det erbjuds helt gratis - men vi måste ta emot det. Vi måste ge vårt ja till det som Gud själv ger. När vi gör det blir vår tro levande på ett nytt och underbart sätt. Vi förvandlas, så att den nåd som givits oss genom dop och konfirmation blir levande.

"Frågan är inte om du har fått den helige Ande. Är du döpt så har du också fått Anden. Frågan är: har Anden fått dig. Har du öppnat dig för denna Guds nåd?"

Ingen har förklarat detta bättre än kardinal Suenens: "Frågan är inte om du har fått den helige Ande. Är du döpt så har du också fått Anden. Frågan är: har Anden fått dig. Har du öppnat dig för denna Guds nåd?" Den som har gjort det har möjlighet att förstå vart Anden leder oss. Gud gör alltid något nytt. Kyrkans grundläggande sanningar är visserligen alltid desamma, men sättet som vi för fram dem på skiljer sig vid olika tider.

Den helige Ande kommer alltid för att påminna oss om saker som vi har glömt bort och som kyrkan har förbisett. Det är där den karismatiska förnyelsen kommer in. Genom den har kyrkan fått en förnyelse av

den helige Andes gåvor. I förnyelsens hjärta står dopet i den helige Ande och de karismatiska gåvorna. Men nu är frågan till oss idag: i vilken riktning går vi?

I sin apostoliska skrivelse *Novo Millennio Ineunte* uppmanar oss påven Johannes Paulus II att lägga ut på djupet (*Duc in altum*). Och då är frågan: litar vi på den helige Ande? Är vi redo att följa denna utmaning? Vad säger Anden till oss idag?

Efter detta inbjöds panelen för att hjälpa till att besvara olika frågor.

Fråga nr 1: Hur man kan få ekonomisk hjälp till olika evangeliserande projekt?

Svaret var att det är mycket svårt att få pengar till projekt. Men i t ex England har man presenterat sina förslag på ett tydligt och positivt sätt. Man har då fått stöd av biskoparna, men inga pengar. Med biskoparnas stöd är det dock lättare att samla in pengar från enskilda och från grupper.

Fråga nr 2: Hur arbetar man bäst med ungdomar?

Biskop Joe Grech från Australien framhöll att våra ungdomar är goda ungdomar. De vill lära känna Gud. Men den som vill arbeta med ungdomar måste först och främst vara intresserad av ungdomar. Man måste ha fått en gåva i hjärtat för att kunna arbeta med ungdomar. Ungdomar letar efter mentorer. De vill ha någon som vandrar med dem. Finns det då någon som har intresse för dem, så låter de sig påverkas.

Att arbeta med ungdomar kräver mycket tid, fortsatte biskopen. Man måste investera i tid. Man måste möta ungdomarna och vara tillsammans med dem. Man måste tala till dem och med dem. Och så behöver man absolut pengar, för man måste satsa på program som passar för ungdomar. Om man verkligen vill arbeta med ungdomar så måste man prioritera detta, man måste planera. Man börjar med några ungdomar som har upplevt dopet i den helige Ande. Steg för steg kommer sedan Herren att visa hur man ska gå vidare. Jag var själv väldigt rädd i början, sade biskop Grech. Vad skulle jag göra med ungdomarna? Men så lärde jag mig att ta en dag i taget. Var med dem, engagera dig i dem, så kommer Herren att visa också dig nästa steg.

Nikol Baldacchino menade att vi gör ett misstag, när vi säger att ungdomarna är morgondagens kyrka. Ungdomarna är kyrkan idag och vi behöver ge dem mycket mer förtroende och utrymme. Nikol var själv 24 år när han mötte den karismatiska förnyelsen och han var full av entusiasm. Vilken överraskning det var för honom när en äldre präst frågade om han ville lägga händerna på honom och be för honom. Och prästen föll på sina knän. Det var faktiskt första gången som någon bad Nikol om förbön på detta sätt. Han blev alldeles förskräckt för att det var en präst. Men prästen insisterade: snälla du, be för mig! Jag hoppas att prästen hade glädje av den förbönen, sade Nikol. För

forts fr föreg sid

mig betydde den väldigt mycket. Jag lärde mig mycket av prästens ödmjukhet, att han var redo att låta en ungdom be för honom. Därför, om vi vill se förnyelsen växa vidare bland ungdomarna måste vi ge dem utrymme och tillit.

Fråga nr 3 gällde ekumenik: vilka kontakter och broar finns det mellan ekumeniken i de karismatiska sammanhangen och kyrkans officiella ekumenik?

Professor Matteo Calisi från Italien, som initierat en samtalsgrupp mellan katoliker och pingstväner, svarade att det i kyrkan alltid har funnits två ekumeniska nivåer, den officiella ekumeniken som leds av kyrkans auktoritet och en ekumenisk rörelse på gräsrotsnivå. Frågan är här hur man kan få en interaktion, en dialog, mellan dessa båda. Denna dialog måste ta sig konkreta uttryck. Till exempel har den karismatiska förnyelsen hjälpt kyrkan att bättre förstå sig på pingströrelsen. Vi har från vår grupp har flera gånger talat med de ansvariga inom ICCRS och med Vatikanen om vårt ekumeniska arbete, sade Matteo, och de har uppmuntrat oss att fortsätta. Vatikanen har också utnämnt fader Rainiero Cantalamessa och fader Killian McDonnell, båda framstående vetenskapsmän och karismatiker, till medlemmar av den officiella konsulterade enheten mellan Katolska kyrkan och Pingströrelsen, för att vi här behöver folk även på denna nivå. Det finns många exempel på att kyrkan använder sig av den karismatiska förnyelsens erfarenheter.

Den karismatiska förnyelsen kan och måste ge sitt bidrag till den officiella ekumeniken, särskilt i de lokala församlingarna, fortsatte Matteo. Ofta är stiftets ekumenik bara en fasad. Det har visat sig att där förnyelsen har kommit med i ekumeniken, där har ekumeniken förnyats. Vi som verkar i den karismatiska förnyelsen kan gärna ansluta oss till de ekumeniska organisationer som redan har bildats inom kyrkan, så att vi kan ge vårt blygsamma bidrag. På så sätt bildas en länk mellan förnyelsen och den officiella ekumeniken

Slutligen vill jag säga: det har varit en enormt stor upplevelse för mig personligen att få vara med bröder och systrar på denna konferens i Czestochowa. Man skulle naturligtvis kunna berätta mycket mer än det jag berättat här. Upplevelsen kan inte beskrivas. Man måste själv vara med. Men det fantastiska, som också biskop Dembowski från Polen uttryckte, är att vi kan samlas från alla länder och uppleva vår enhet.

Och när vi gör det tillsammans med våra ledare och nationella kommittéer kan vi knyta nya kontakter och lära oss mycket av varandra, som kan berika oss i vår egen nation. I det första samtalet mellan påven och den karismatiska förnyelsen sade påven: Fortsätt framåt och sjung halleluja! Det gäller även idag.

Pancho Chin A Loi

Tankar kring ledarkonferensen i Czestochowa (II)

- Anna Wendt och Maria Sjögren -

En karismatisk europeisk konferens ägde rum den 24-29 september 2002 i Czestochowa i Polen. Vi var en grupp från Malmö som tog del i den, bl a från ungdomsföreningen STEG. Olika grupper från hela Europa var närvarande. En av talarna, biskop Joseph Grech, kom ända från Australien.

Den karismatiska förnyelsens bön lyder: Veni Sancte Spiritus, Kom helige Ande. Den Helige Ande hade förenat alla våra europeiska länder i kärlek. Vi uppmanades att vara ett ljus, en ny vind i våra kyrkor och förmedlare av Hans kärlek till världen. Alla möten genomsyrades av stor glädje och framtidstro. Att våga vara annorlunda i sin strävan efter helighet, att tillhöra Honom och överlåta sig åt den Helige Ande var konferensens röda tråd.

Några ur den svenska gruppen.
I bakgrunden Jasna Gora

Den ungdomliga musikgruppen Starka i Anden från Polen gjorde att 650 deltagare från hela Europa sjöng och dansade och prisade vår Herre så ofta tillfälle gavs. Vi knöt kontakter med många andra bönegrupper. Sverigere representerades också av Arbetsgruppen för karismatisk förnyelse från Stockholm.

En av Andens gåvor är tungotal, en gåva som också är helande. Denna bön använde vi oss särskilt flitigt av under eukaristin. För att bli helade måste vi följa Vår Herres vilja, men också lovprisa, förlåta och ta emot Jesus i eukaristin. Karismatiska bönegrupper uppmanades att vara broar i Europa som förenar alla i Honom.

Vitrysslands representant, en kaplan från Minsk, tackade alla Vår Frälsares bröder och systrar för den penninggåva han fick. Vi tackar Herren att vi fick möjlighet att mötas i kärlek och prisas Honom tillsammans med hela Europa.

Anna Wendt och Maria Sjögren i Malmö

Den Helige Ande förenar i kärlek

- Maria Sjögren -

Ett karismatiskt forum med denna titel ägde rum i Lodz i Polen 23-25 november år 2001. Detta är ett historisk datum för mig, eftersom jag under dessa dagar personligen rörelses av Vår Herre. Samlingen leddes av jesuiten Robert de Grandis från Washington.

Sommaren innan jag åkte till Polen genomgick jag Ignatius andliga övningar, som öppnade mina ögon för en ny värld som dittills varit dolt för mig. Under åtta dagars andliga övningar lärde jag mig att det inte är

något fel på mig, eftersom Gud har skapat mig, och att han inte gör några misstag. Hans verk är alltid fullkomligt. Jag erfor att Han älskar mig. Försoningens sakrament hjälpte mig till fullständig försoning med Honom. Först då kunde jag förstå hur förfelat jag tidigare levde med bara höga ambitioner, karriär och fåfänga för ögonen.

När jag kom till mötet i Lodz var det med en plågsam bakgrund av strandande projekt i mitt liv. Projekt som misslyckats eftersom jag trodde mig kunna råda över allt. Robert de Grandis uppmanade oss att utan förbehåll överlämna våra liv i Herrens händer. Han lärde oss en bön om förlåtelse som gjorde det möjligt för oss att kunna förlåta alla som vi dittills träffat på vår levnads väg. Detta var nödvändigt för att vi skulle kunna överlåta oss och förtrösta på Honom så som ett litet barn gör.

Den Helige Anden gav oss tungotalets gåva. Vi förstod inte vad vi sade, men Gud förstod. Vi var 1500 deltagare som blev vittne till hur åtta svårt sjuka personer tillfrisknade. De berättade historien bakom sina sjukdomar och fader de Grandis sade: "Allt vad ni behöver göra är att be för dessa sjuka". Det gjorde vi, och döm om min förvåning när jag såg dem kasta sina käppar och kryckor och springa runt altaret.

Min dittillsvarande tro visade sig liten och obetydlig i jämförelse med detta som jag upplevde. Gud kom också snart till min egen hjälp. Redan nästa dag rörelses jag av Honom. Den Helige Anden kom med helande kraft till flera av oss som led av både kroppsliga och själsliga sjukdomar.

Jag är lärare och led i många år av smärtor i nacke, skuldror och rygg. När fader de Grandis meddelade att den Helige Anden kom med helande kraft till människor med just dessa besvär hände någonting som förändrade hela mitt liv. När alla i kyrkan bad för oss kände jag att ett stor tyngd lyftes från min rygg. Jag vågade inte andas eller ens röra mig. Jag kände värme och oerhörd lättnad. Mina smärtor försvann. Tacka Gud för att han hjälper oss människor på ett så påtagligt vis.

Jag led också av stress och hjärklappning. När Den Helige Anden kom med sin helande kraft kände jag för

en sekund en stark smärta i hjärtat. Då visste jag inte vad som hände. Men allteftersom tiden gick märkte jag att jag blev en ny människa med nya ögon, nya öron och ett nytt hjärta. Allt som tidigare var viktigt för mig blev nu inte längre viktigt. Tack vare Guds nåd kan jag nu sitta i flera timmar i hans närvaro i bön. Tack vare Hans stora nåd har jag funnit Gud och lärt känna Hans outtömliga kärlekskälla.

Forumet "Den Helige Anden förenar i Kärlek" blev början på mitt liv tillsammans med Vår Herre. Jag lovprisar, tackar och ärar Honom för allt detta och allt som komma skall.

Maria Sjögren

HÄNT UNDER ÅR 2002

"Gör detta till minne av mig!" Reträtt hölls i Vår Fru av Rosenkransens församling i Karlstad med pater Paul Marx OMI 8-10 februari.

CHARISMA 2002. Ekumenisk pingstkongress anordnades 17-20 maj i S:ta Clara kyrka, Katolska domkyrkan, Betlehems kyrkan och Hammarby kyrkan. Medverkande: bl a Michelle Moran, ledare för Englands största katolska evangelisationskola S.E.N.T.

Kurs i bön för helande genomfördes 17-20 juni på Mellansjö folkhögskola i den ekumeniska själavårdsrörelsen Helhet genom Kristus' regi. Medverkande: bl a Kerstin Jonsson och Lillemor Hallin.

"Jag skall ge er ett nytt hjärta och fylla er med en ny Ande." Reträtt med S:t Josefsystern Margaritha Valappila och Fr Joseph Vaddakel anordnades av Berit Hanell, Uppsala, hos Birgittasystrarna i Djursholm.

"Ro ut på djupet." Europeisk ledarkongress hölls i Czestochowa i Polen 25-29 september. 12 personer från Sverige deltog. Arr: ICCRS (International Catholic Charismatic Renewal Services) i Vatikanen.

"LäkeDOM i vår tid." Årets Maria-dagar i Uppsala arrangerades 11-12 oktober av föreningen Maria Regina Caeli. Lillemor Hallin behandlade Jesu, Marias och kyrkans roller när det gäller helande.

Fyra böndagar för andlig förnyelse och evangelisation genomfördes under året, tre i domkyrkan och en i Vårfrukyrkan i Täby.

Två ekumeniska Alpha-kurser med katolsk med-verkan hölls i Tyresö. Medverkande: bl a Karin Pålsson från katolska församlingen.

Café Joy tog emot ungdomar varje fredagskväll 18.00 - 21.00. Huvudansvarig: Pancho Chin A Loi.

Ungdomsmässor började firas i domkyrkan vissa lördagskvällar kl 17.00.

Häftet Inbjuden av kärlek trycktes och delades ut till 100-tals personer i evangeliserande syfte. Författare: Fr Damian Eze MSP.

NÄTVERK FÖR BÖN

Bön för Europa i Rom

I oktober 2002 deltog jag i ett fyra dagar långt bönemöte i Rom, anordnat av ECC (European Carismatic Consultation). ECC är ett ekumeniskt nätverk som funnits i 30 år. Man brukar kalla till samlingar med ett eller två års mellanrum. Vi var ett 40-tal personer som informellt representerade ett antal samfund och kyrkor i elva länder i Europa. Vi ägnade mycket tid till bön för varandra och för Europas länder och kristenheten. Vi tog också del av arbetet med att förena messianska judiska församlingar i olika delar av världen och kyrkorna genom ett par mycket inspirerande föredrag av Dr Daniel Juster, USA och Msgr Dr Peter Hocken, Wien. Den som vill följa detta arbete hänvisas till en intressant websida, www.tikkunministries.org. - Peter Hocken är specialist på den karismatiska förnyelsens historia. Han har i sin forskning kommit fram till att det som i dag är det tydligaste tecknet i kyrkorna på den karismatiska förnyelsens verkningar är de olika nätverk för bön som uppstår överallt och för olika ändamål. Ett exempel på detta är den ständiga bönen för äktenskap och familj som Colette Johnson rapporterar om här.

Kerstin Jonsson

Ständig bön för äktenskap och familj

Det behövs personer som är villiga att be en timme per månad för äktenskap och familj - samma timme på samma datum i varje månad. Det är meningen att församlingar eller grupper ska ta ansvar för en dag per månad, så att så småningom hela året är täckt med ständig bön för äktenskap.

Hur började det här? Fr. Johnny Doherty, redemptoristpräst på Irland, som har hand om kurser som förbereder för äktenskap, blev förtvivlad över att så få deltog i kurserna. Samtidigt som han såg hur många äktenskap gick sönder. En dag gick han längs havet och undrade vad som saknades, och plötsligt fick han inspiration: javisst, det var bön som fattades!

Han började skriva ett bönehäfte, tog kontakt med vänner och personer som han trodde skulle vara intresserade. Den 1 december 1998 började 31 grupper av människor i olika delar av Irland be för äktenskap och familj. Rörelsen har sedan spritts till många länder, bl a England, Australien Kanada, Amerika. Nu senast har man visat intresse i Japan.

Det finns tre ord som genomsyrar häftet: kärlek, generositet och tillväxt. Det innehåller böneförslag för alla livets olika skeden och situationer, även för människor som är kallade att leva ensamma. Man kan be på alla sätt, från spontan bön till rosenkransen. Allt är skrivet med stor medkänsla, inte ett fördömande ord.

Ett inspirerande häfte har översatts till svenska: Ständig Bön för Äktenskap och Familj. Det har givits ut av Utskottet för Äktenskap och Familj och Katolska Pedagogiska Nämnden. Fr. Johnny betonar att vi kan använda detta häfte precis som vi vill. Det är tänkt som ett hjälpmedel till bön. Det är viktigt att vi tänker på att det är personer vi ber för. Häftet är gratis, men jag är glad att få tillbaka det om ni inte tänker använda det.

Det är inte alltid lätt att be, men Fr. Johnny gör det lätt för oss. Det här är ett vackert sätt att be på, att kunna känna samhörighet med så många människor. Fr. Johnny själv ber varje dag för dem som ber just denna dag. Han vill bli informerad om hur det går i de olika länderna och vilka grupper som ber på vilken dag. Det finns kraft i bön, speciellt om den är ständigt pågående.

Det är alltså meningen att bönen för äktenskap och familj ska pågå ständigt, utan uppehåll. Den fungerar som en kedja, där varje länk är en person som ber samma timme på samma datum varje månad.

Colette Johnsson

samordnare i Sverige för nätverket STÄNDIG BÖN FÖR ÄKTENSKAP OCH FAMILJ

Vill du vara förebedjare? Vill du ha häftet Ständig Bön för Äktenskap och Familj? Kontakta då
Colette Johnsson Kroppkärrsvägen 67 B 654 61 Karlstad Tel/fax 054-835483 E-post: colette@worldonline.se

Fr. Johnny Dohertys hemsida är www.loveisforlife.com

PROGRAM 2003

Alpha-kurs i Tyresö börjar 21 januari
Vidare info: Karin Pålsson tel. 073-681 28 43
e-post: karin.palsson@home.se eller karin.palsson@caritas.se

Böndag för förnyelse och evangelisation
Vårfrukyrkan i Täby lörd 12 april kl 14.00-c 20.00. Se separat inbjudan.

Ditt ord, Herre, botar allt (Vish 16:12)
1-4 maj: reträtt med St Josefsyster Margaritha Valappila och Fr Samuel Vidovic OFM i Stockholms katolska domkyrka m fl lokaler. Se inbjudan från biskop Anders Arborelius med följebrev.

Pingstaftonen 7 juni firas tillsammans med biskop Anders Arborelius och de "unga" katolska rörelserna. Se separat inbjudan.

Herren ska säga – detta är mitt folk, och folket ska svara – Herren är vår Gud Arr: OAS-rörelsen, Svenska kyrkans karismatiska förnyelserörelse.
Värnamo 23-26 juli. Medverkande bl a biskoparna Anders Arborelius, Bertil Gärtner och Thomas från Kairo. Obs: boka logi i god tid!
Info: www.oas.just.nu samt Stefan & Barbara Andersson, Västergatan 19, 514 31 Tranemo. Tel: 0325 – 77 551. E-post: s-andersson@home.se eller s&b.andersson@oas.nu.

Kurs i läkande förbön (f d Kurs i bön för helande). Arr: Helhet genom Kristus. Lärare: bl a Lillemor Hallin. Plats: någonstans i trakten av Jönköping 23-26 juni. Se separat inbjudan.

Maria-dagar. Arr: Föreningen Maria Regina Caeli. S:t Lars kyrka i Uppsala 26-27 september. Temat helande fortsätter även detta år.
Info: Birgitta Löwendahl, Sturegatan 19 D, 752 23 Uppsala. Tel/fax 018-55 48 22 eller 71 25 70, e-post: birgitta.lowendahl@swipnet.se.
eller Aina Larsson, Börjegatan 25 D, 752 29 Uppsala. Tel 018-50 82 93.

Ungdomsmässor i Stockholms katolska domkyrka vissa lördagar kl 17.00. Info: Pancho Chin A Loi.

Café Joy i Pauligården, Stockholms katolska domkyrka, numera på lördagar kl 18-21.
Info: Pancho Chin A Loi.

BÖN FÖR EVANGELISATION:

Tack alla ni som ber för evangelisation. Och tack alla ni som delar med er av er tro till andra i er omgivning. Kyrkan är till för att evangelisera skrev påven Paul VI i Evangelii Nuntiandi redan 1975. Och kyrkan, det är ju vi alla! Vi ber om fortsatt förbön för att vår kyrka – och alla vårakristna vänner för övrigt – får bli det salt och det ljus i världen som vi är kallade att vara.

EKONOMI AKKS OCH EVANGELISATION 2000

Under år 2002 har vi tagit emot kr 20 760 från 65 givare samt kr 25 000 från två kommuniteter. Varmt tack för dessa gåvor och för det förtroende ni visar oss! Kollektor och bokförsäljning inbringade kr 1 236.

Till Katekesinstitutet i Riga, Lettland har vi sänt kr 7 000. Till ICCRS samordnande arbete för karismatisk förnyelse har vi sänt kr 15 000. Kostnaden för postgiro, Crossnet och nyhetsbrev (porto, tryckning, kuvert) har varit kr 10 650. Under året har vi också tryckt Fr Damian´ s evangeliserande folder "Inbjuden av kärlek" (kr.11 125), bekostat ett stipendium till ledarkonferensen i Czestochowa (kr. 6 386) samt köpt undervisningsmaterial i evangelisation från England (kr. 2 218).

AKKS har varken medlemsavgifter eller avgift för nyhetsbrevet. De gåvor som sänds in används för omkostnader samt för att på olika sätt främja evangelisation och förnyelse. Om någon som läser detta inte önskar nyhetsbrevet i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta.

AKKS´ postgiro är **429 79 73 – 2**. Använd gärna det bilagda inbetalningskortet!

*Kerstin Jonsson
kassör*

AKKS och EVANGELISATION 2000 Sverige, nyhetsbrev.

Utkommer med c:a 2 nummer per år.
Redaktionskommitté: Lillemor Hallin, Bengt Malmgren

POSTGIRO: AKKS 429 79 73 - 2

AKKS har inga medlemsavgifter eller prenumerationsavgifter för nyhetsbrevet. Vi sänder det gärna, men är tacksamma för en gåva som täcker produktions- och porto-kostnader. Om någon som får brevet inte önskar det i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta. Beställ nyhetsbrevet genom att skicka brev eller e-post till AKKS, eller via formulär på vår hemsida.

www.crossnet.se/akks

KATOLSKA FÖRNYELSERÖRELSER I SAMVERKAN

Påven Johannes XXIII bad inför andra vaticankonciliet: **Kom helige Ande och förnya dina under i vår tid så som i en ny pingst.** Han blev bönhörd. Mer än 50 rörelser har sedan dess växt fram i kyrkan. Störst bland dem är den karismatiska förnyelsen.

Pingsten 1998 överflödade människor ur alla dessa rörelser St Petersplatsen i Rom, där de möttes tillsammans med påven Johannes Paulus. Biskop Anders Arborelius frågade: varför inte göra något liknande i Sverige?

Nu, på biskopens initiativ, är ett antal representanter för olika rörelser här hos oss i färd med att förbereda

en festlig pingstafton

den 7 juni i Stockholms katolska domkyrka,
dit alla är välkomna.

Vi kommer från **karismatiska förnyelsen, Comunione e Liberazione, Couples for Christ, Focolarerörelsen, Marialegionen, Neokatekumenal vandring, Schönstattgruppen samt Tro och ljus.**

Programmet, som inleds med ett stort "mötestorg" med utställningar, framträdanden av olika slag samt enkel förtäring börjar kl 16.00, avslutas i domkyrkan kl 19.00 med en festlig mässa med biskop Anders. Efter mässan följer lovsång och kyrkkaffe.

(Lokal för samlingsen 16.00 ej bestämd ännu. Kommer att annonseras i Katolskt Magasin + alla församlingar)

Men för att förebereda pingsten på ett djupt andligt sätt inbjuder biskop Anders också till en reträtt för alla lekmannarörelser redan 1-4 maj. Hela arrangemanget kommer att vara katolskt, men även våra icke-katolska vänner som är knutna till de olika rörelserna är hjärtligt välkomna.

Denna reträtt kommer att ledas av **St Josefsystemen Margaritha Valappila från Indien**, numera ledare för ett katolskt evangelisationscentrum, Haus Raphael, i Bad Soden-Salmuenster i Tyskland. Sr Margaritha ledde en reträtt förra året hos Birgittasystrarna i Djursholm, arrangerad av Berit Hanell, Uppsala. Denna reträtt blev till så stor glädje för många att biskop Anders beslöt låta många få del av samma nåd i år.

Några vittnesbörd från förra årets reträtt finns i detta nyhetsbrev. Biskopens inbjudan med följebrev ligger som egen bilaga i brevet.

Välkommen!

Mer information: www.isidordata.se/pingst2003

ANDERS ARBORELIUS OCD
BISKOP AV STOCKHOLM – EPISCOPVS HOLMIENSIS

Stockholm julen 2002

Inbjudan till reträtt med syster Margaritha Valappila 1 – 4 maj 2003 på temat ”Ditt ord, Herre, botar allt” (Vish 16:12)

Till: Benedictuskretsen, Birgittinordens lekmannagren, Comunione e Liberazione, Couples for Christ, Den Franciskanska lekmannaorden, Dominkanordens lekmannagren, Focolarerörelsen, Karismatiska förnyelsen, Karmeliternas sekularorden, Marialegionen, Moder Teresas sjuka och lidande medlemmar, Neokatekumenal vandring, S:t Josefssystrarnas Associerade Medlemmar, Schönstattgruppen, SUK:s ledning, Tro och Ljus – och ni andra

Kära bröder och systrar!

År 2003 firar vårt stift sitt 50-årsjubileum och det är för mig en hjärteangelägenhet att detta jubileum ger tillfälle till andlig förnyelse och omvändelse för oss alla. Jesus Kristus kallar oss till en allt djupare förening med sig, så att vi i Andens kraft kan förmedla hans budskap till människor i vår omgivning. Vi behöver alla ett tillskott av den Helige Ande och hans gåvor. Det är Anden som hjälper oss att leva i ständig omvändelse. Vårt stift behöver denna Andens förnyelse som sker när vi på ett personligt sätt omvänder oss till ett djupare kristet liv. Vi är alla viktiga. Kristus behöver oss.

Som ett led i stiftets andliga förnyelse vill jag inbjuda er till denna reträtt. Syftet med reträtten är att man gemensamt ber om den Helige Ande och tar emot honom och hans gåvor, som kan berika hela vårt stift. Jag vänder mig speciellt till er som tillhör en andlig rörelse eller en sekularorden för att ni genom att delta i reträtten skall fördjupas i er egen spiritualitet och så bidra till en gemensam förnyelse av det andliga livet i hela vårt stift, ja, stråla ut Andens kraft och glädje till alla människor av god vilja.

Varmt välkomna till reträtten – jag ber om era förböner för den redan nu liksom för den andliga förnyelsen i vårt stift och i hela Kyrkan.

Med min förbön och välsignelse,

+Anders Arborelius ocd

Vittnesbörd från reträtt med sr Margaritha 2002: JAG SKALL GE ER ETT NYTT HJÄRTA OCH FYLLA ER MED EN NY ANDE

Vid den reträtt som leddes av Sr Margaritha Valappila och Fr Joseph Vaddakel i juni fick deltagarna en oförglömlig erfarenhet av Guds nåd och kärlek. Några vittnesbörd:

* I reträtten kände jag, att jag var hemma. Många gånger är livet svårt och det känns att jag är mycket ensam. Herrens finns ändå nära. Jag tackar Gud att han skickade sina tjänare från Indien till oss i Sverige.

* Vid den Helige Andes utgjutelse blev jag alldeles varm i hela kroppen, kunde inte hålla mig kvar, utan ramlade baklänges. Hjärtat har nog inte bultat så hårt någon gång. Bara frid som strömmar... Känner glädje och tårar som kommer av sig själva vid varje undervisning och mässa...

Frid och åter frid att få komma hit... Allt blev i tårar: överlåtelse och förlåtelse av det förflutna och det var så ljuvligt!

* Det hela blev en mycket stor upplevelse för mig och en hjälp i bönelivet. Mitt högra knä och min vänstra tumled har dessutom hållit sig smärtfria sedan jag kom hem. Jag tackar Gud för det!

* När jag åkte till reträtten var jag trött, hade yrsel och var allmänt modlös. Samma gamla problem återvände ständigt i mina tankar. När jag åkte hem, var jag glad, befriad, lätt om hjärtat. Jag känner mig helt förändrad och ser på allt med nya ögon.

* För mig som tillhör frikyrkan betydde möjligheten till biktsamtal mycket samt att söka och möta Gud tillsammans med andra trossyskon än dem jag är van vid. Jag är tacksam för Guds närvaro.

* Jag kom som en deprimerad trasa och lämnade reträtten lycklig och glad, jublande - ännu ångande av den Helige Andes ljuvlighet.

* Jag gläds att ha fått vara med om detta - det känns som en stor nåd!

"DITT ORD, HERRE, BOTAR ALLT"

(Vish 16:12).

Reträtt med syster Margaritha VALAPPILA
och pater SAMUEL VIDOVIC OFM**TID:** torsd 1 maj 2003 kl 9.00 - sönd 4 maj c kl 19.00**PLATSER:** torsdag och fredag: Stockholms Katolska domkyrka, Folkungagatan 46,
Stockholm (T-bana Medborgarplatsen),
lörd och sönd: annan lokal i Stockholm som meddelas vid reträttens början
(domkyrkan upptagen).**LEDARE:** S:t Josefsystemen Margaritha Valappila och pater Samuel Vidovic OFM.**PRIS:** kr 200.-**SPRÅK:** tyska tolkad till svenska.**MÅLTIDER:** gemensamma måltider kan inte arrangeras. Ett gott råd: ta med matsäck.**MÅLGRUPP:** personer hemmahörande i de katolska lekmanarörelserna (se biskopens
inbjudan på vidstående sida). Arrangemanget är katolskt med mässa varje dag. Även icke-
katoliker med anknytning till rörelserna är mycket välkomna.**INFORMATION OM RETRÄTTEN:**

- 1) Susanna Dér de Kazinczy, Råsundavägen 19, 6 tr, 169 67 Solna. Tel: 08-83 29 84.
- 2) Berit Hanell, Döbelngatan 20 D, 752 37 Uppsala. Tel: 018 – 50 47 01.

ANMÄLAN SKER PÅ FÖLJANDE SÄTT:

- 1) Sänd anmälningstalongen senast 1 april till Susanna Dér de Kazinczy.
- 2) Betala samtidigt in kr 200.- till AKKS, postgiro 429 79 73-2.

Vi är tacksamma om Du anmäler Dig så snart som möjligt. Det underlättar planeringen.

Klipp ut och sänd till Susanna Dér de Kazinczy, Råsundavägen 19, 6 tr, 169 67 Solna **senast 1 april**

Jag/vi anmäler mig/oss till

RETRÄTT MED Syster MARGARITHA OCH Pater SAMUEL 1- 4 maj 2003*Var god skriv tydligt:*

NAMN.....

ADRESS.....

TEL...../.....

LEKMANNAGRUPP (eller annan tillhörighet).....

Jag betalar samtidigt in anmälningsavgiften kr 200.- per person till AKKS,
postgiro 429 79 73-2. *Skriv "Reträtt 1-4 maj" och samtliga deltagares namn på talongen!*.....
(Namnunderskrift)

RETRÄTT 1-4 MAJ NÅGOT OM RETRÄTTLEDARNA

Syster Margaritha Valappila kommer från Kerala i södra Indien. Hon tillhör sedan 1960 St Josefsystrens kongregation i Trutpert, Tyskland. 1990 upplevde hon i Indien ett utgjutande av den helige Ande som förändrade hennes liv. Sedan dess reser hon i alla länder och förkunnar Guds ord. Hon förestår det katolska evangelisationscentret Haus Raphael i Bad Soden Salmuenster nära Frankfurt.

Pater Samuel Vidovic OFM är franciskan och hemmahörande i ett kloster i St Pölten, Österrike. Han har genom förnyelse i den helige Ande fått sitt ordensliv fördjupat. Hans glädje i den helige Ande är påtaglig. Han talar tyska och kroatiska och har lett ett antal reträtter tillsammans med Sr Margaritha.

OM PROGRAMMET

- Varje dag börjar kl 9.00 med lovprisning. Därpå följer undervisning, bön och daglig mässa.
- Lunchrast kl 12.00-13.30. Varje dag slutar c 19.00.
- Lörd 3 maj: frivillig fastedag. Tillfälle till bikt.
- Sönd 4 maj avslutas med bön om den helige Ande.

TEMAN FÖR UNDERVISNINGEN

Guds kärlek, omvändelse och bot, lidande, förlåtelse, inre helande,
förnyelse genom den helige Ande.

LOGI – några förslag:

Vandrarhem: Gustaf af Klint, Stadsgårdskajen 153, tel 08-640 40 77;
Långholmens vandrarhem, tel 08-668 05 10, Zinkensdamm, tel 08-616 81 00.
Hotellcentralen 08-789 24 25. Bra webadress, www.stockholmtown.com

Mer information: www.isidordata.se/retrattSrMargaritha

AKKS

c/o Lillemor Hallin, Gnejsv. 7 183 30 TÄBY tel: 08-758 98 82

akks@crossnet.se

<http://www.crossnet.se/akks>

AKKS styrelse:

Lillemor Hallin, ordf Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se

Pancho Chin A Loi, Skyllbergsg 16,
124 71 Bandhagen, tel 08-86 72 56
Pancho.chinaloi@chello.se

Bengt Malmgren, v.ordf+sekr
Sotholmsv 16, 122 48 Enskede.
tel 08-448 01 71
bengt.malmgren@isidordata.se

Maria Fischer, Albatrossv 100,
136 66 Haninge, tel 08-7778259
famica@haninge.mail.telia.com

Kerstin Jonsson, kassör, Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
kerstin.m.jonsson@swipnet.se

Arbetsgruppen för Karismatisk förnyelse
i Katolska kyrkan i Sverige

BOK- och CD-BESTÄLLNING Sänds till AKKS, c/o Hallin, Gnejsvägen 7, 183 30 Täby

e-post: lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se (Glöm ej att ange namn och adress)

Jag beställer:

Inbjuden av kärlek: Häfte för evangelisation Stöd för den
Personliga evangelisationen. Att ge till dem man träffar.

Gratis - Antal ex:.....

CD-skiva med katolska ungdomar "Det som är nu"

Kr 50.- Antal ex:.....

Forrest, Tom: Bön för en ny evangelisation.

Fader Tom Forrest är ledare för EVANGELISATION 2000.

Denna bönbok är översatt till en stor mängd av världens språk.

Gratis - Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Se Herrens härlighet.

Gud kallar oss alla idag att be för människors helande.

Denna bok vill inspirera till detta.

Kr 90.- Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Strömmar av liv.

En rapport om den helige Andes verk i vår tid. Den helige Ande för

alla oss kristna samman och utrustar oss på samma sätt som i

urkyrkan, för att han har en speciell kallelse till vår tids kristenhet.

Kr 110.- Antal ex:.....

McDonnell-Montague: Blås liv i nådegåvan.

En inspirerande liten skrift, sammanställd av 13 katolska teologer,

om dopet i den helige Ande och vad Anden kallar och vill leda

kyrkan och oss alla till idag.

Kr 25.- Antal ex:.....

PORTO TILLKOMMER. Inbetalningskort medföljer försändelsen.

Namn:

Gatuadress:.....

Postnummer:..... Ort:.....

Milano: Cellgrupps-seminarium

S:t Eustorgio församling i Milano och kyrkoherde don Pigi Perini arbetar med en församlingsstruktur som bygger på små grupper, s.k. cellgrupper.

Varje år anordnar man ett europeiskt cellgruppsseminarium för att dela sina erfarenheter med församlingar från hela Europa. Det brukar hållas i slutet av juni och program med inbjudan kommer under våren.

Om du önskar mer information: meddela till AKKS.

www.santeustorgio.it
www.cellworldsystem.fr.fm

(se också AKKS nyhetsbrev februari 2001, finns på AKKS hemsida)

ICCRS inbjuder till

12 DAGAR AV VÄLSIGNESE
Konferens för ledare i nyckelfunktioner
18-20 sept på Castel Gandolfo

Reträtt för ledare i vidare bemärkelse
20-25 sept på Castel Gandolfo

Pilgrimsresa till heliga platser i Italien
18-30 september 2003

Foggia (Maria-vallfartsort)

Helandegudstjänst med Sr Briega McKenna

San Giovanni Rotondo: Padre Pios grav mm

Monte S Angelo: St Michaels grotta

Lanciano: befrielsegudstjänst

med Fr Rufus Pereira

Rom: katakomber, basilikor, Vatikanmuseet

Vidare information: www.iccrs.org

LÅKEDOM I KRISTUS – ny bok av Lillemor Hallin

Utkommer i slutet av mars på Libris förlag. Boken finns i bokhandeln.

Ur recensionen:

Jesus botade sjuka och gav läkedom för hela människan. Det var en självklar del av hans frälsande gärning. Troligen gjorde hans botande större intryck på gemene man än hans undervisning.

Idag när behovet av läkedom bara tycks öka vill Lillemor Hallin visa hur man kan gå i Jesu fotspår i vår tid. Bönen för helande har blivit Lillemor Hallins stora livsäventyr. I den här boken delar hon sina erfarenheter och insikter om hur Gud helar på många sätt och på många olika livsområden:

- Kristi kropp – världens mest helande miljö
- Helande genom medvandrades hjälp
- Läkedom genom medicin och bön
- Helande genom sakramenten
- Läkedom genom den helige Andes tilltal och gåvor
- Lidande och helande
- Evangelisation – sårande eller helande?
- Hela hela Kristi kropp!

- Här målas en rikt sammansatt bild av hur Gud helar. Särskilt gläder jag mig åt utmaningen att bli mer medveten om församlingens unika livsmiljö, hur den helande kraften finns där för att genomsyra allt.

Hans Johanson, pastor

- Största delen av Guds folk upplever idag världen som mycket hård och kärlekslös. Ändå älskar Gud sin skapelse. Lillemor Hallin har besvarat den kärleken. Boken Läkedom i Kristus är fylld av den kärleken, en önskan att alla ska få erfara Guds helande kraft. Lillemor Hallin visar oss på ett mycket enkelt och klart sätt hur vi kan dela denna kärlek med varandra. Boken är ett utmärkt hjälpmedel för att göra vår värld vänlig. Den är ett måste för alla dem som har till kallelse och uppgift att göra detta. Präster, biskopar, föräldrar, lärare – alla kommer att i denna bok finna en oumbärlig hjälp i helande tjänst för människor.

Clyde Rausch OMI, katolsk präst